

**ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ СОҒЛИКНИ САҚЛАШ
ВАЗИРЛИГИ**

Тошкент Педиатрия тиббиёт институти

Нормал физиология кафедраси

ОЧИҚ МАЪРУЗА

**Тузувчи: Нормал физиология кафедраси доценти, тиббиёт
фанлари номзоди Х.Х.АХРОРОВ**

**Мавзу: ИЧКИ СЕКРЕЦИЯ БЕЗЛАРИ ФАОЛИЯТИНИ
ЎРГАНИШ УСУЛЛАРИ. ГИПОФИЗ ВА
ҚАЛҚОНСИМОН БЕЗ ФИЗИОЛОГИЯСИ**

Тошкент – 2007

Мавзу: Ички секреция безлари фаолиятини ўрганиш усуллари.
Гипофиз ва қалқонсимон без физиологияси.

Мақсад: Талабаларга ички секреция ҳақида тушунча бериш. Эндокрин безлар фаолиятини ўрганиш усуллари билан танишириш. Гипоталамо-гипофизар тизим ҳақида, гипофиз ва қалқонсимон без ва уларнинг гормонлари, ҳамда мазкур без гормонларининг физиологик аҳамияти ҳақида маълумот бериш

Маъruzанинг вазифаси ва режаси:

Гормонларнинг специфик хоссалари.

Гормонларнинг таснифи.

Ички секреция безлари фаолиятини ўрганиш усуллари.

Гипоталамо-гипофизар тизим.

Гипофиз гормонлари, уларнинг бошқа эндокрин безлар фаолиятини бошқаришдаги аҳамияти.

Қалқонсимон без гормонлари, уларнинг физиологик таъсири.

Ички секреция безларига қўйидагилар киради: гипофиз, қалқонсимон без, қалқонсимон без ёнидаги безлар, меъда ости бези, буйрак усти безлари, эркак ва аёл жинсий безлари, эпифиз, айрисомн без, йўлдош, ҳамда ошқозон-ичак йўлидаги эндокрин хужайралар. Ушбу безлар синтезлайдиган маҳсулотлар «гормон» деб номланади. Ички секреция безларининг ташки секреция безларидан фарқли равишда, чиқарув йўллари бўлмай, улар ўз гормонларини бевосита қонга ажратади. Гормонлар қон билан плазмада эриган ҳолда, плазма оқсиллари билан бириккан ҳолда ташилади. Масалан, қондаги альбуминлар, γ -глобулинлар ва трансферрин каби оқсиллар турли гормонлар билан комплекс ҳосил қилиши мумкин.

Гормон молекуласидаги фрагментлар турли вазифаларни бажаради. Масалан, *гаптомерлар* – гормон таъсир этадиган жойни ахтариб топиш вазифасини бажаради, *актонлар* эса - гормоннинг хужайрага кўрсатадиган специфик таъсирини таъминлайди. Гормон молекуласида шунингдек гормоннинг фаоллик даражасини ва гормон молекуласининг бошқа хоссаларини бошқарувчи фрагментлар ҳам бўлади.

Гормонларнинг ўзига хос хоссалари

Гормонлар қўйидаги ўзига хос хоссаларга эга:

Ҳар бир гормон муайян ихтисослашган безда ишлаб чиқарилади.

Барча гормонлар маълум аъзо ва фаолиятларга таъсир этиб, уларда ўзига хос ўзгаришлар пайдо қиласди.

Гормонлар юқори биологик фаолликка эга.

Гормонлар дистант таъсирга эга.

Гормонларнинг молекуляр оғирилиги жуда кичик бўлиб, улар хужайраларнинг мемброналаридан bemalol ўта олади.

Гормонлар тез парчаланаади.

Кўпчилик гормонларнинг турга оид спецификалк хоссалари йўқ.

Гормонлар фақат хужайраларда ва уларнинг фаол тузилмаларида рўй берувчи жараёнларга таъсир қиласди.

Гормонларнинг таснифи

Гормонларни таснифлашда бир нечта тамойилга амали қилинади:

Кимёвий тузилишига кўра:

Аминлар гуруҳига мансуб гормонлар:

- а) дофамин;
- б) адреналин;
- в) норадреналин;
- г) мелатонин.

Йодтиронилар гуруҳи:

- а) трийодтиронин;
- б) тетрайодтиронин ёки тироксин.

Пептид гормонлар:

- а) антидиуретик гормон (АДГ);
- б) окситоцин;
- в) меланоцитларни стимулловчи гормон (МСГ);
- г) тиреотропин-рилизинг гормон;
- д) гонадотропин-рилизинг гормон;
- е) кортикотропин-рилизинг гормон;
- ё) соматостатин;
- ж) соматокринин;
- з) ангиотензин.

Оқсил гормонлар:

- а) инсулин
- б) глюкагон;
- в) ўсиш гормони;
- г) плацентар лактоген;
- д) пролактин;
- е) паратгормон;
- ё) энкефалин;
- ж) кальцитонин;
- з) адренокортикороп гормон (АКТГ);
- и) секретин;

- й) холецистокинин-панкреозимин (ХЦК-ПЗ);
- к) гастрин;
- л) меъдани ингибитори пептид (ЖИП).

Глюкопротеид гормонлар:

- а) фолликулларни стимулловчи гормон (ФСГ);
- б) лютениловчи гормон;
- в) тиреотроп гормон (ТТГ);
- г) хорионик гонадотропин.

Глюкокортикоид гормонлар:

- а) эстрогенлар;
- б) тестостерон;
- в) прогестерон;
- г) альдостерон.

Вазифасига кўра:

Эффектор гормонлар. Нишон аъзога бевосита таъсир этувчи гормонлар.

Гландротроп гормонлар. Эффектор гормонлар синтези ва ажралишини бошқаради.

Рилизинг ва ингибитор гормонлар. Гипоталамуснинг нерв ҳужайраларида синтезланиб, гландротроп гормонлар ажралишини бошқаради. Шу тариқа эндокрин тизимни марказий нерв тизими билан боғлайди.

Гипоталамо-гипофизар тизим

Гипофизнинг гландротроп гормонларини ва ўсиш гормонининг қонга ўтишини гипоталамуснинг гипофизотроп соҳаси бошқаради. Бу соҳадаги кичик нейросекретор ҳужайралар гипофизнинг олдинги бўлагидан гормонларнинг синтезланиши ва қонга ўтишини тезлаштирадиган рилизинг-гормонларни (либеринларни) ва бу жараёнларни тормозлайдиган ингибитор омилларни (статинларни) ишлаб чиқаради. Либерин ва статинларни аденоғипофизга қон етказади. Юқори гипофизар артерия гипоталамуснинг гипофизотроп соҳасида майда капиллярларга бўлиниб, нейросекретор ҳужайралар атрофида майда тўр ҳосил қиласди. Бу капиллярлар тўридан қон оқиб ўтаётганда, гипофизотроп гормонлар унга ўтади. Капиллярлар йиғилиб, гипофизнинг портал томирларини ҳосил қиласди. Портал томирлардаги қон аденоғипофиз ҳужайраларига либерин

ва статинларни олиб келади. Аденогипофиз фаолиятини бошқаришда иштирок этадиган олтита рилизинг-гормон ва учта статин маълум.

Гипоталамуснинг гипофизотроп гормонлари

Тўлиқ номи	Қисқартирилган номи	Қайси гормон ишлаб чиқарилишига таъсир қилади
Рилизинг-гормонлар (либеринлар)		
Тиреотропин-рилизинг гормон (тиреолиберин)	ТРГ	Тиреотроп гормон (ТТГ)
2. Лютеинловчи гормоннинг рилизинг-гормони (люлиберин)	ЛГ-РГ	Гонадотроп гормон (ГТГ)
3. Кортикотропин рилизинг-гормон (кортиколиберин)	КРГ	Адренокортикотроп гормон (АКТГ)
4. Ўсиш гормонининг рилизинг-гормони (соматолиберин)	ЎГ-РГ	Ўсиш гормони
5. Пролактиннинг рилизинг-гормони (пролактолиберин)	ПРЛ-РГ	Пролактин
6. Меланоцитларни рағбатлантирувчи гормоннинг рилизинг-гормони (меланолиберин)	МСГ-РГ	Меланоцитларни рағбатлантирувчи гормон
II. Ингибитор гормонлар (статинлар)		
1. Ўсиш гормонининг ингибитор омили (соматостатин)	ЎГ-ИГ	Ўсиш гормони
2. Пролактиннинг ингибитор омили (пролактостатин)	ПРЛ-ИГ	Пролактин
3. Меланоцитларни рағбатлантирувчи гормоннинг ингибитор омили (меланостатин)	МСГ-ИГ	Меланоцитларни рағбатлантирувчи гормон

Гипофизотроп гормонларнинг қонга ўтиб, гипофизга етиб келиши четдаги эндокрин безлар гормонларининг қондаги миқдорига боғлик.

Периферик безлар, гипофиз ва гипоталамус иштирокида юзага чиқадиган қайтар алоқа тамойилида бошқарилиш гипоталамус миянинг юқори қисмларидан ажратилганидан кейин ҳам сезиларли бузилмайди.

Гипоталамус икки турдаги - нерв ва гуморал бошқарилишларни туташтирадиган зона. Унинг олдинги ва преоптик қисмларидағи нейронлар бир томондан, эндокрин ҳужайра сифатида гормонлар синтезлайди. Иккінчи томондан, бу нейронларниг аксонлари миянинг қўп қисмларига бориб етади. Ўз навбатида гипоталамуснинг нейросекретор ҳужайраларида миянинг бошқа соҳаларидаги нейронларнинг афферент толалари тугайди.

Гипофиз гормонлари, уларнинг бошқа эндокрин безлар фаолиятини бошқаришдаги аҳамияти

Гипофиз олдинги, оралик ва орқа бўлаклардан тузилган мураккаб ички секреция безидир. Унинг олдинги бўлаги – аденоғипофиз асосий ёки хромофоб ҳужайралардан (55-60%) ва хромофил ҳужайралардан (40-45%) иборат. Хромофил ҳужайраларнинг аксарияти ацидофил, оз қисми эса базофил бўлади. Гормонлар хромофил ҳужайраларда синтезланади. Базофил ҳужайралар адренокортикотроп, тиреотроп, гонадотроп (фолликулларни стимулловчи ва лютениловчи) гормонлар ишлаб чиқаради. Ацидофил ҳужайралар ўсиш гормони (соматотропин) ва пролактин ишлаб чиқаради. Гипофизнинг олдинги бўлаги ишлаб чиқарадиган гормонлар оқсил ва гликопротеинлардир. Бу гормонлар вазифасига кўра икки гурухга бўлинади:

Гландотроп гормонлар: фолликулларни стимулловчи гормон, лютениловчи гормон, тиретроп гормон, адренокортикотроп гормон.

Эффектор гормонлар: ўсиш гормони, пролактин, меланоцитларни стимулловчи гормон.

Меланоцитларни стимулловчи гормон кўпчилик ҳайвонларда гипофизнинг яхши ривожланган оралик бўлагидан ажралади. Одамнинг гипофизида бу бўлак деярли йўқолиб кетган. Шунинг учун МСГ олдинги бўлак гормонлари билан қўшиб кўрилади.

Ўсиш гормони

Бу гормон аденоғипофизнинг эфектор гормонига киради. Ўсиш гормонининг бошқа гормонлардан фарқи унинг турга оид спецификалигиди. Масалан, қорамол гипофизидан ажратиб олинган гормонни ўсишдан қолган одамни даволаш учун қўллаб бўлмайди.

Одамнинг соматотропини 191 аминокислота қолдигидан иборат бўлиб, организмда тез парчаланади. Ўсиш гормонининг асосий таъсири сүякларнинг бўйига ўсишини таъминлашдир. Бу гормон таъсирида аъзо ва тўқималарда оқсил синтези тезлашади, аммо бунинг учун етарли даражада инсулин, оқсил ва углеводлар керак. Истеъмол қилинаётган овқатда оқсиллар миқдори оз бўлса, боланинг қонида ўсиш гормони қўп бўлишига қарамасдан, унинг ўсиши секинлашади. Чунки оқсил етишмовчилиги натижасида жигарда соматомедин номли пептиднинг синтезланиши

камайиб кетади. Бу пептид сульфат кислота ангиридининг тоғай тўқимасига ўтишини, ДНК, РНК ва оқсил синтезланишини тезлаштириш йўли билан ёш организмнинг ўсишини таъминлайди.

Ўсиш гормонининг моддалар алмашинувига бевосита таъсири хужайралар мембранасидан аминокислоталар ташилишини тезлаштириш ва липолизни кучайтиришдан иборат. Ўсиш гормони қонда глюкоза миқдорини оширади, глюкозанинг бошқа моддалардан синтезланишини тезлаштиради.

Бўйдорлик (гигантизм), акромегалия

Бола организмида ўсиш гормони меъёридан ортиқ ишлаб чиқарилса, бўйдорлик (гигантизм) кузатилади. Бунда эркакларнинг бўйи 200 см, аёлларники 190 см дан ортади. Гипофизар гигантизмда одамнинг боши, танаси ва оёқ-қўлларининг нисбати бузилмаган ҳолда катталашади. Скелет мускуллари, ички аъзолар ҳам кўпинча яхши ривожланган бўлади. Организмнинг ўсиш даври 30 ёшгача боради. Катта одамда гипофиз кўп миқдорда ўсиш гормони ишлаб чиқарса, акромегалия кузатилади. Бунда суюклар ва юмшоқ тўқималар қалинлашади, одамнинг бурни, лаблари, жағи, оёқ-қўллари катталашади. Касалнинг кўкрак қафаси, ички аъзолари ҳам катталашади. Гипофизар новчаларда ва акромегалия билан оғриган беморларда бошқа ички секреция безлари фаолияти ҳам шикастланади: жинсий безлар иши сустлашади, инсулин кам ишланиши билан боғлиқ қандли диабет аломатлари пайдо бўлади.

Гипофизар миттилий (нанизм)

Организмнинг ўсиши қўпгина омилларга боғлиқ жараён. Бу жараёнга ирсият, иқлим ва овқатланишга боғлиқ бўлган омиллар ва бир қанча гормонлар таъсир кўрсатади. Ўсиш гормонидан ташқари, ўсишга қалқонсимон безнинг, буйрак усти безининг гормонлари ва жинсий гормонлар жиддий таъсир кўрсатади. Ўсиш гормонининг етишмовчилигига ва гипофизнинг бошқа гландроп гормонлари кам ишланиши натижасида гипофизар паканалик рўй беради. Бу ҳолат ҳомилада ёки боланинг жуда ёшлигига бошланиб, ўсишнинг кескин равишда тўхтаб қолишига олиб келади.

Бу касалликда одамнинг бўйи паст бўлса ҳам, гавда қисмларининг нисбати сақланиб қолади, қўл-оёқ панжалари кичкина, бармоқлари ингичка бўлади. Жинсий аъзолари ривожланмайди. Гипофизар пакана эркалар жинсий заиф бўладилар, аёллар эса ҳомиладор бўлмайдилар. Баъзи паканаларнинг қонида ўсиш гормонининг миқдори одатдагидан кўп бўлади. Уларнинг яхши ўсмаслигини сабаби соматомединлар етишмаслигига боғлиқ. Батафсил ўрганилган соматомедин С – 63 та аминокислота қолдиғидан иборат пептид. У асосан жигарда синтезланади.

Соматомедин фақат сүяк ва тоғай тұқымалари ўсишини эмас, балки бошқа тұқымаларда ҳам ҳужайраларнинг митотик бўлинишини тезлаштиради.

Бўй эркакларда 130 см дан, аёлларда 120 см дан паст бўлса, миттилик тўғрисида гап юритиш мумкин. Гипофизар паканаликни фақат одамнинг ўсиш гормони билан даволаш мумкин. Бошқа ҳайвонлардан олинган гормонни қўллаш яхши натижа бермайди. Даволаш қанча эрта бошланса, натижаси шунчалик яхши бўлади. Усиш гормонининг қонга ўтишида циркад (кеча-кундузги) ритм кузатилади. Унинг концентрацияси қонда кечаси, одам қаттиқ ухлаганда энг юқори даражага кўтарилади. Ўсиш гормонининг секрециясини гипоталамуснинг рилизинг-гормони – соматолиберин тезлаштиради. Соматостатин деган ингибитор гормон бу жараённи сусайтиради. Ўсиш гормонининг секрециясига қонниг кимёвий таркиби, хусусан аминокислоталар, ёғ кислотаси ва глюкозанинг қондаги миқдори таъсир қиласи. Масалан, қонда глюкозанинг миқдори камайса, ўсиш гормонининг секрецияси кучаяди. Гормоннинг қонга ўтиши стресс ҳолатларда ҳам тезлашади.

Пролактин

Пролактин ҳам оқсил гормон. У 198 та аминокислота қолдигидан иборат. Эркаклар ва аёллар қонида пролактиннинг миқдори 2-15 мкг/л атрофида бўлиб, ҳомиладор аёлларда 300 мкг/л га етади. Пролактин одамда сут безлари ўсишини ва сут ишлаб чиқарилишини кучайтиради. Унинг таъсирида сут оқсиллари ва бошқа таркибий қисмларининг синтезланиши тезлашади.

Пролактин секрециясини гипоталамик марказлар рефлектор йўл билан кучайтиради. Рефлекс бола сут эмган вақтда сут бези сўрғичларидаги рецепторлар қўзғалиши натижасида юзага чиқади. Пролактин сув-туз ва ёғ алмашинувига ҳам таъсир қиласи, терининг янгиланиши ва ундаги ёғ безлари фаолиятини тезлаштиради. Гормоннинг қонга ўтиши рефлекс йўли билан жадаллашса, гипоталамуснинг ингибиторловчи омили бу жараённи сусайтиради.

Меланоцитларни стимулловчи гормон

Меланоцитларни стимулловчи гормон ҳам гипофизнинг эфектор гормонлариги киради. У икки шаклда – α -МСГ ва β -МСГ кўринишида учрайди. Биринчиси 13 та аминокислота қолдигидан, иккинчиси – 22 та аминокислота қолдигидан иборат полипептид. Кимёвий ва функционал хоссаларига кўра МСГ АКТГ га якин. АКТГ парчаланиши натижасида МСГ пайдо бўлса керак, деган тахминлар бор. МСГ пигмент эфектини вужудга келтиради: унинг таъсирида одамнинг териси ва ҳайвонлар териси ҳамда жуни қораяди. Жун рангининг фаслий ўзгариши ҳайвонлар учун ҳимоя аҳамиятига эга. МСГ таъсирида меланоцитларда меланин миқдори ортади, унинг заррачалари ҳужайра протоплазмасида кенг тарқалади.

МСГ теридаги ёғ безларини стимуллайди. У ҳомилада бачадоннинг ўсишини тезлаштиради. МСГ ажралиши рефлектор йўл билан бошқарилади. Бу қўз тўр пардасига ёруғлик тушишига боғлиқ. Бундан ташқари, гипоталамуснинг ингибитор ва рилизинг омиллари ҳам МСГ ажралишини бошқаришда иштирок этади.

Гипофизнинг гландотроп гормонлари

Бу гурух гормонларини гонадотроп гормонлар: фолликулларни стимулловчи (ФСГ) ва лютеинловчи гормонлар (ЛГ), тиреотроп гормон (ТТГ) ва адренокортикотроп гормон (АКТГ) ташкил қиласди.

Гонадотроп гормонлар

Гонадотроп гормонлар аёллар ва урғочи ҳайвонларда фолликулнинг ривожланиши ва етилишини, овуляцияни (Грааф пуфакчаси ёрилиб, ундан тухум хужайра чиқишини), сарик тана ривожланиши ва фаолиятини таъминлайди. Эркакларда уруғдон найчалари ривожланиши ва сперматоцитлар етилиши, сперматозоидлар пайдо бўлиши учун гонадотроп гормонлар зарур. Бу гормонлар жинсий безларда аёллар жинсий гормонлари эстрадиол, эстрон ва прогестерон ва эркаклар жинсий гормони тестостерон ишлаб чиқарилишини бошқариб туради. Вояга етмаган ҳайвонларнинг гипофизи олиб ташланса, жинсий безлар ривожланишдан тўхтайди. Ёш ҳайвонларга гонадотроп гормонлар юборилса, вояга етиш тезлашади. Жинсий безлари олиб ташланган ҳайвонларда гонадотроп гормонлар самара бермайди. Вояга етган ҳайвонларнинг гипофизи олиб ташланса, жинсий безлар атрофияга учрайди. Фолликулларни стимулловчи ва лютеинловчи гормонларнинг жинсий фарқи йўқ.

Тиреотроп гормон

ТТГ гонадотроп гормонлар билан бир қаторда гликопротеид гормонларга киради. Бу гормон қалқонсимон безнинг ўсишини тезлаштиради, безда тиреоид гормонларнинг ҳосил бўлишини ва қонга ўтишини бошқаради. ТТГ плазмада 1-2 мкг/л бўлиб, гамма-глобулин билан боғланган.

Адренокортикотроп гормон

АКТГ буйрак усти бези пўстлоқ қисмининг тутамли ва тўрли зонасининг ўсиши ва бу ерда гормонлар синтези учун зарур. АКТГ унча катта бўлмаган 39 та аминокислотадан тузилган полипептид. Гормоннинг турга хослиги йўқ. АКТГ буйрак усти безидан ташқари, бошқа аъзоларга

ҳам сезиларли таъсир кўрсатади. Қонда гормоннинг миқдори ошса, терининг пигментланиши кучаяди. Бундан ташқари АКТГ ёғнинг ёғ заҳираларидан қонга ўтишини тезлаштиради, жигарда кортизолнинг парчаланишига таъсир қиласи.

Гипофизниг орқа бўлаги

Безнинг бу бўлагини глия хужайраларига ўхшаган питуицитлардан иборат бўлгани ва МНТ нинг гипоталамус қисми билан функционал ва морфологик боғлиқлиги учун нейрогипофиз деб номлашади. Нейрогипофиздан иккита октапептид – антидиурентик гормон (АДГ) ва окситоцин олинган. АДГ сийдик ҳосил бўлишини сустлаштиради. Гормон етишмаса, қандсиз диабет пайдо бўлади. Бу дистал бурама каналчаларда ва йиғувчи найларда сув реабсорбциясининг ортиши натижасидир. АДГ кон томирларнинг силлиқ мускулларини қисқартириш қобилиятига ҳам эга. Унинг бу хусусияти организм қон йўқотиб, томирларда босим пасайиб кетганда яккол намоён бўлади. Бу шароитда АДГ таъсирида артериал томирлар сезиларли даражада тораяди ва босим кескин пасайиб кетмайди. АДГ жигар хужайраларида гликогеннинг парчаланишини ва бошқа моддалардан глюкоза ҳосил бўлишини тезлаштиради. Демак, унинг контринсуляр таъсири ҳам бор.

Окситоцин одам ва ҳайвонларда бачадоннинг ритмик қисқаришини юзага келтиради. Қуёnlарда окситоциннинг етишмовчилиги туғруқнинг бузилишига олиб келади. Аёлларда окситоциннинг қондаги миқдори камайиб кетса ҳам, туғруқ жараёни яхши ўтиши мумкин. Туғруқ вқтида бачадоннинг чўзилиши окситоцинни қонга ўтишига сабаб бўлади. Бу гормоннинг асосий таъсири сут безлари йўлларида миоэпителиал хужайраларни қисқартириб, сут чиқишини таъминлашдан иборат. АДГ ва окситоциннинг ўтмишдошлари гипоталамуснинг супраоптик ва паравентрикуляр ядроларини ташкил қилувчи нерв хужайраларида синтезланади. Молекуласи анча катта бўлган полипептид нейрофизин билан боғлиқ бўлган ҳолда АДГ ва окситоциннинг ўтмишдошлари нейросекретор хужайраларнинг аксонларии орқали 3 мм/24 соат тезликда гипофизга оқиб тушади. Бу нейросекретор доначаларда ташувчи оқсил нейрофизиндан гормонларни парчалаб ажратадиган фермент ҳам бор. Осморецепторлар қўзғалганда АДГнинг қонга ўтиши тезлашади. Окситоцин ва АДГ инкрециясига бошқа стрессор ҳолатлар ҳам таъсир қиласи. Бу шароитларда нейросекретор хужайраларнинг фаолиятини сезги аъзоларига боғлиқ бўлган мия марказларидан келган эфферент импульслар ўзгартиради. Гипоталамусда АДГ ва окситоцин ишлаб чиқарувчи йирик нейросекретор хужайралардан ташқари, гипофиздан гормонлар чиқишини рағбатлантирувчи ва ингибирловчи омилларни синтезловчи майда нерв хужайралари бор. Гипоталамуснинг шу хужайралардан иборат қисми гипофизотроп соҳа деб аталади. Бу соҳа нерв ва эндокрин тизимларни боғлаб туриши туфайли жуда муҳим ҳисобланади.

Қалқонсимон без гормонлари, уларнинг физиологик таъсири

Қалқонсимон без қон ва лимфа томирларига жуда бой. Катта одамда қалқонсимон безнинг вазни ўртача 25-30 г келсада, ундан 1 соат ичида организмдаги ҳамма (5-6 л) қон оқиб ўтади.

Қалқонсимон без тўқимасида йод бор, у мазкур без гормонлари таркибиға киради. Қалқонсимон без ҳужайраларининг ўзида йод тўплаши уларнинг характерли хусусиятидир. Бездаги йод миқдори қондаги миқдордан 300 баравар ортиқ. Ушбу йод безда бир қанча йодли бирикмалар: монойодтирозин, дийодтирозин синтезига сарф бўлади. Улар без фолликулаларининг ҳужайраларида оқсил билан бирикиб, тиреоглобулин комплексини ҳосил қиласди. Тироидглобулин фолликулаларда бир неча ой сақланиши мумкин. Без ҳужайраларида ишланадиган протеазалар таъсирида тиреоглобулин гидролизланиб, фаол гормонлар – трийодтиронин ва тетрайодтиронин ёки тироксин ажралади. Трийодтиронин ва тироксин қонга ўтиб, плазма оқсиллари билан бирикади. Трийодтиронин физиологик жиҳатдан тироксинга нисбатан 20 марта фаолроқ. Қалқонсимон без гормонлари энергия алмашинувини кучайтиради, асосий алмашинув сезиларли даражада ортади. Тироксин организмда углеводлар, оқсиллар ва ёғларнинг сарфланишини кучайтиради. Тироксин таъсирида тўқималар қондаги глюкозани қўплаб узлаштиради. Оқсилларнинг зўр бериб сарфланиши сабабли сийдикдаги азот миқдори кўпаяди.

Қалқонсимон без гормонлари организмнинг ривожланишини тезлаштиради, МНС га қўзғатувчи таъсир кўрсатади. Масалан, итга катта дозада тироксин юборилса, ит безовталаниб, унда тремор кузатилади, пай рефлекслари кучаяди. Йод тутувчи гормонлар, айниқса мия стволининг ретикуляр формациясида кўп тўпланади. Натижада ушбу тузилма тонуси ортиб, у бош мия ярим шарлар пўстлоғига фаолловчи таъсир кўрсатади.

Қалқонсимон безда шунингдек тиреокальцитонин гормони ҳам синтезланади. Ушбу гормон қондаги кальций миқдорини камайтиради. Тиреокальцитонин таъсирида суюк тўқимасини емирувчи остеокласт ҳужайраларнинг фаоллиги сусайиб, суюк тўқимасининг шаклланишига сабаб бўлувчи остеобласт ҳужайраларнинг фаоллиги ортади. Тиреокальцитонин қалқонсимон безнинг фолликулаларидан ташқарида жойлашган парафолликуляр ҳужайраларда ҳосил бўлади.

Қалқонсимон без фаолияти бузилганда организмда кузатиладиган ўзгаришлар

Қалқонсимон без фаолияти сусайганда, қуйидаги ҳолатлар кузатилади: *Кретинизм*. Одамда қалқонсимон безнинг болалик давриданоқ суст ишлаши натижасида кузатилади. Бу касалликда бўй ўсмай қўяди, гавда

қисмларининг нисбати бузилади, балоғатта етиш түхтайди, руҳий ривожланиш орқада қолади.

Микседема. Вояга етган одамнинг қалқонсимон бези етарли даражада ишламаса, микседема кузатилади. Ушбу касалликда асосий алмашинув 30-40% га камайиб кетади. Оқсиллар алмашинувининг бузилиши натижасида ҳужайралараро бўшлиқда муцин ва альбуминлар тўпланиб қолади. Оқсиллар тўқима суюқлигининг онкотик босимини оширади. Шу сабабли тўқималарда сув ушланиб қолади ва тўқималарда шиш пайдо бўлади. «Микседема» - шилимшиқ шиш шундан келиб чиқсан.

Эндемик бўқоқ. Баъзан қалқонсимон безнинг етарлича ишламаслиги без тўқимасининг ўсиб кетиши, яъни бўқоқ юзага келишига сабаб бўлади. Бунда без гипертрофияланади, фолликулалари қўпаяди, аммо чиқарадиган гормон миқдори камаяди. Бўқоқ асосан тупроқда, сувда, ўсимлик ва ҳайвонлар овқатида йод етишмаслиги натижасида юзага келади.

Гипертиреоз (Базедов касаллиги). XIX асрнинг 60-йилларида Базедов ва Грэвс тиреотоксикоз деб номланган касалликни тасвир этишган. Бу касалликда қалқонсимон без катталашади, кўзлар чақчаяди (экзофтальм), юрак қисқаришларининг сони ортади (тахикардия), бемор асабий бўлиб қолади. Асосий алмашинув ва тана ҳарорати ортади, бемор кўп овқат истеъмол қилсада, озиб кетади. Тиреотоксикозда қалқонсимон без гормонларининг ортиқча ишланиши натижасида организм заҳарланади.

Қалқонсимон без ёнидаги (паратиреоид) безлар физиологияси

Одамда 4 та паратиреоид без бор. Булардан 2 таси қалқонсимон безнинг орқа томонида, 2 таси қалқонсимон безнинг пастки қисмида жойлашган. Паратиреоид безларнинг умумий вазни катта одамда бор йўғи 100 мг ни ташкил этади.

Паратиреоид безлар паратормон ишлаб чиқаради. Паратормон организимда кальций гомеостазини таъминловчи гормон бўлиб, паратормон етишмагандан қонда кальций миқдори камаяди, паратормон кўп ишланса, кальций миқдори ортади. Паратормоннинг бу таъсири суяқ тўқимасининг емирилишини кучайтиришга асосланган. Бундан ташқари паратормон таъсирида ичакда кальцийнинг сўрилиши кучаяди, буйрак каналчаларида кальцийнинг реабсорбцияси ошади. Буларнинг барчаси қонда кальций миқдорининг ортишига сабаб бўлади. (Меърида катта одамда қондаги кальцийнинг миқдори 9-11 мг%).

Шу билан бирга қонда ноорганик фосфор миқдори пасаяди ва унинг сийдик билан ажралиши кучаяди.

Паратиреоид безлар фаолияти бузилганда

организмда рўй берувчи ўзгаришлар

Итнинг паратиреоид безлари олиб ташланса, скелет мускуларининг тиришиши (паратиреоприв тетания) кузатилади. Бунда ҳайвон нафас мускуларининг тиришиши натижасида нобуд бўлиши мумкин. Паратиреоприв тетания қонда ва орқа мия суюқлигига кальций миқдорининг камайиши натижасида рўй беради. Одамда паратиреоид безлар фаолияти сусайганда қондаги кальций миқдори камайиши сабабли МНТ нинг қўзгалувчанлиги кескин ортиб кетади.

Паратиреоид безлар фаолиятининг ортиб кетиши камроқ кузатилади. Бунда қондаги кальций миқдори меъёридан ортиб кетади, ноорганик фосфор эса камаяди. Остеопороз, яъни суяқ тўқимасининг емирилиши кузатилади. Беморларни ҳолсизлик, елка, оёқ-қўлларнинг оғриши безовта қиласади.